

נמר פרא בברצלונה / גליה שכטר

פתח דבר

השפה יוצרת ובוראת מציאות חדשה המוחקת את רישומי הנקמה והרוע.

האינטרנט היה המקום שבו נכתב הספר עם גופי חינוך, מועצות, ממשלה, גופי ממסד ועוד, תוך חלופת מכתבים שהגיעה מהמחלקה המשפטית בבית הנשיא המייצגת את הצדק ואחראית לטוהר המידות במוסדות ציבור במדינה, מתוך כוונה ורצון לגשר בין עולמות שאינם נפגשים ולעיתים אף חולקים זה על זה.

המדיה האינטרנטית הייתה הכלי שבאמצעותו יצאתי נגד מי שניסה, תוך עיוורון, להשתמש בכוח שהוא מחזיק בידו רק על מנת לנצח. מתוך חמלה ורחמים מנעתי את קיומו של משפט ויצרתי עולם פואטי. כך יצא לאור "נמר פרא בברצלונה".

לאחר אימוץ בני הגעתי לארץ, תוך הגשמת חלום שעבורי היה תמונת עולם, תמצית הציונות. את ייעודי ראיתי בתפקידי כאמאמץ, אוצמית ואשת חינוך וטיפול המובילה שיח תרבותי, אך המציאות טפחה על פניי לנוכח הפער בין העולם שעליו חלמתי לבין המציאות שקידמה את פניי. סבי אבא שכטר היה ראש המועצה הראשון של זכרון יעקב, נשיא אגודת הכורמים ונשיא הלוואה וחסכון. שולחן הכתיבה שירשתי ממנו היה ספוג בזיכרונות ילדות, עליו הנחתי את המחשב וכתבתי, תמונות טבע מהשעות הרבות שבילינו יחד בגן הסמוך לבית עם עצי הפרי והשקט של שבת. רעד המילים, הדמעות, התמימות שנסדקה מול מערכת כוחנית ופוליטית.

תאי הגוף שלנו עשויים מזיכרונות, מתמונות, מחוויות חיים. על השולחן שכתבתי את ספרי נכתבו פרוטוקולים רבים שהם החלטות לבניית המושבה זכרון יעקב שבה גדלתי ולבניית הארץ, תכנון מפגשים עם שרי ממשלה, מנחם בגין, משה דיין, יגאל אלון, לילות של מוזיקת אופרה שסבי ואני האזנו לה וציורי כוכבים בשמיים. השפה היא תבנית הציונות ומגילת העצמאות היא הבסיס לקיום דמוקרטי. צו הירושה שלי הוא אהבת הארץ – קולם של המים, היובלים, הטבע, קולה של האהבה, השיבה לתום, לגן העדן. תמונות הילדות הם החותם לראי הנפש, לערכים, מתחת לזכוכית העבה שעל שולחן סבי תמונות רבות – דודי ישי ויובלה שיבובסקי, ראש מועצת זכרון יעקב, ולצידם שמעון פרס, שהגיע לטקס שער ישי וכיכר אבא שכטר בזכרון יעקב, אלי אבוטבול, ראש מועצת זכרון יעקב, גם הוא בתמונה ליד אימי מיכל, בכיכר שכטר. חותם הילדות שלנו הוא שימור היפה והטהור, האישי והציבורי. תמונות ילדות של בני, מצטיין ליגת מצוינות אופניים, מצטיין פינת החי בבית ספר החיטה ומצטיין מגמת רכיבת סוסים. תמונות מנופי הארץ והעולם כהשראה לספר.

הארץ והעולם עוברים בשנים האחרונות משבר תופת, זעזוע ושואה. המלחמה בארץ החלה ב-7.10.2023, כאשר היינו ליבנת ואני במסע זוגי בברצלונה, שם נחשפנו לתמונות אש הטיילים ולידיעות על ההרוגים, החטופים וקולות האזעקה. בתוך הטבע הקסום של הפירנאים, בתוך הירוק, בתוך ראי האגם, התבשרנו על הכאב הנורא ושבנו

לארץ בטיסת לילה , טיסת חילוץ.
מילים עבורי הן זיכרון געגוע מרפא. רעד המילים הוא ציורו של הפרפר החולף במרחב ובזמן. בתוכנו עולם שלם וגן. אלה הרגעים שאני שבה אליהם תוך כתיבת הספר.
זה מדבר את השבר, את המלחמה הזו. הספר הזה והאהבה הם מטאפורה לדרך השלום. השיברון הגדול שזרוע בימים אלה נוגע באישי ובלאומי. ההבנה שלנו את עומק הקשיים והכאב היא התחייבות להגיע לשלום. הספר הוא עדות שפווה , הוא זינוק מתוך החשכה. הוא עדות להחלטה נחושה , המושתתת על תפיסת עולם של שימור היפה והטהור.

" נמר פרא בברצלונה " הוא הצהרת העולם שלי הבאה לידי ביטוי בקולה של השפה המותחת את האני לנקודת מבט שאינה מגדרית, אלא היא מציאות פנימית של אנימה ואנימוס (כיצוג הארכיטיפים של יונג) , הנמר הוא התשוקה לחיים , והאדם השולט בו , יכול להחליט אם לתקוף או לרסן.
חירות הבחירה שלנו נעה בין השלטת סדר באמצעות מלחמה , כוחנות, אימה וטרור ובין בריאת עולם חדש, המדבר בשפה של שלום ושל אהבה.
כאישה יוצרת, בשירי אני שוזרת חוויות של אהבות נפלאות שהיו וישנן בחיי. שנים של אושר ביחד, תוך שמירה על אינדיבידואליות.
מפגש של אהבה נכח בחיי ופילס את דרכנו המשותפת. כל אחת מאיתנו התמודדה עם תמימות שנפגעה , עם זוגיות שהסתיימה , עם אימהות וחינוך. המילים מדברות על יופי , על בחירה ועל הגשמה עצמית. הן מדגישות את השפה האמפתית בחינוך ובחברה ומוחקות את הרוע והכאב.
הספר הוא עדות ליופייה של האישה כמטאפורה לאהבת הארץ שלנו ברבדיה השונים. בהבטחה לארץ זבת חלב ודבש, לחזרה לבראשית , לטבע , לפרא ולתום.
הקול הנשי , הפיוטי , העוצמתי – קולה של האישה , של האם – תמיד יישמע , במיוחד בימים אלה של כאב ומשבר בארץ ובעולם. שלמותה היא שלמות גורלית. היא האם הבוראת את תום הילדים והמקנה להם את שלמותם, נקודת מבט , הכלה , בניית כוחות –תוך ראייה שלמה של הילד. ספר זה מיועד לאימהות, המתמודדות עם אנשים שיכולים, בשל מעמדם, להשפיע על חייהן. הוא נוגע לכל ההורים ומורה להם לפקוח עיניים בכל רגע , כי מערכות החינוך, הרשויות והעיריות פועלות ממניעים פוליטיים כוחניים שעשויים לפגוע ביקר לנו מכול, ובעלי תפקידים ומקבלי החלטות, שיש מביניהם שיכולים לקבוע עמדות מסוכנות ללא שיפוט אנושי ומקצועי.
בכל רגע ובכל מקרה, מולו הקשה ביותר, תמיד עומדת בפנינו הבחירה , ותמיד אאמין בהבנה ובהובלת ההורה כאדם בעל זכות ובשפת הגישור והבנת הרוח. גם אם ההורה טועה, הטעות נובעת מכך שאין לו כלים מתאימים או ידע נכון. האחריות להוביל את הילד שמורה להורה והזכות שלנו היא להיטיב עימו.
הכוח של האומנות הוא בהגדרה של מרחב אנושי , וכך גם החינוך והטיפול. זה הניצחון על הרוע במעגל האישי , הלאומי והאוניברסלי.

כמי שישבה בוועדות השמה , הקימה מרכז חינוכי טיפולי במשרד החינוך, ריכזה צוותים מקצועיים והקימה מסלול הכשרת סטודנטים מהמוסדות להשכלה גבוהה בתרפיה באמנות, ואף כתבה כשהיה צריך גם דטוח לבית משפט כבקריית בבתי הספר של החופש הגדול ובמוסדות חינוך לילדים בסיכון , בחרתי בכתיבת ספר ובאמצעותו להנהיג את הצדק. כן , זה נכון שיכולתי לפתוח את דלתות בית המשפט ולשאול שאלות נוקבות על חינוך , על אנשים , על ערכים, על יחסים ועל נבחרי מדינה וציבור. השירה בוראת קו אניגמטי , פראי , השירה קשובה לתום, לקסם , לקולו של היער , למוסיקה ולמחזוריות הירח, וככזאת היא אינסופית ונצחית.

יצירת טרנספורמציה באמצעות הכתיבה הייתה הבחירה המוסרית שלי תוך חיפוש הצדק הפואטי.

אנחנו מדינה דמוקרטית ! הקול הנשי , הקול העוצמתי והקול הפיוטי תמיד יישמעו ! ומעל לכול – ספר זה הוא מפגש אנושי בין שתי נשים שבכוח אהבתן נולד הנמר.